

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnštvo »Gorice«. Oglasi se računajo po petilvrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

Spremembe v ministerstvu.

Nenadoma je prišla med svet je dni vest o masikaterih spremembah v našem ministerstvu, o spremembah namreč, ki so danes že potrjeno dejstvo. Iz ministerstva izstopita finančni minister Böhm-Bawerk in pa poljedelski minister baron Giovanelli in poleg tega bo imenovan še češki minister. Naslednik Böhm-Bawerku postane ravnatelj poštne hranilnice sekc. načelnik dr. Kosel, poljedelski minister bo državni poslanec češkega veleposestva grof Buquoy, a češkim ministrom imenovan bo profesor Randa. Določena cesarjeva pisma pričakujejo se od dne do dne, kajti ministerski predsednik dr. Körber bil je v ti zadevi že v sredo v Budimpešti pri cesarju, pri katerem je ostal čez poldrugo uro v avdijenci. Da postanejo zgoraj omenjena imenovanja že v par dneh dejstvo, o tem ni nikakega dvoma, ker je tem vestem pritrdilo samo oficijozno glasilo »Fremd. Blatt.« Vprašanje nastane zdaj, da li se zgodi s temi spremembami oseb v ministerstvu dr. Körberja tudi kaka sprememba dosejanega vladnega zistema. Mnenja v tem pogledu so različna. Nekateri hočejo vedeti, da znači ta prememba nekako zblizanje dr. Körberja s Čehi. In res niso Nemci posebej zadovoljni s temi spremembami, četudi »Fremd. Blatt« nekako zatrjuje, da ne pomeni ta sprememba nič posebnega, posebej na glede finanč. ministra Böhm-Bawerka ne, ki je prišel z ministerskim predsednikom že takrat v navskrižje, ko so se zahtevali znani ogromni vojni krediti in je bil glede pokritja istih popolnoma drugih nazorov. Glasilo nemških veleposestnikov pa pravi, da je rekonstrukcija ministerstva nemške stranke presenetila, a da jim sedaj ne kaže drugega, kakor čakati, kako se razmere razvijejo. Kaj pa Čehi? Čehi smatrajo imenovanje dr. Rande češkim ministrom zgolj kot restitucijo in se nikakor ne čutijo vezane, da bi svoje stališče proti vladi premenili. To imenovanje more biti po njih mnenju k večjem začetku za nova pogajanja. O kakem paktu med vlado in med Čehi pa ni govora in

LISTEK.

Na odgovor!

Spis. Belousov; prevod iz bolgarščine.

I.

V preteklem letu sem prebil cela dva meseca v lepi vasi Jegorevka. V tem času sem spoznal prav dobro vso okolico, in priljubila se mi je — ne manj kot vas sama — radi čudovite prirodne krasote. Zares, bolj životopisnega kraja nisem še videl na naši severni strani. Poleg tega je bilo v Jegorevki vse, kar človek potrebuje na kmetih daleč od mesta. Ugajalo mi je tudi, da tu nisem moral paziti na »etiketo«, mestne običaje in šege — cesar je polno mestno življenje pa tudi v onih letoviščih, ki so blizu velikih mest. Tudi sem imel tu priliko baviti se z ribjim lovom, kar me zelo zanima; v to mi je nudila priložnost mala ali globoka reka, ki je tekla kraj sela in je bila polna rib.

Mnogo toplih letnih noči sem preživel ob bregovih te reke z odico v roki! V vročih julskih dnevih pa sem odhajal v gozd, ki je bil razporežen kot obroč okrog vasi. Ali pa sem hodil skupno s kmeti na košnjo na brezkrayne livade, dve uri daleč od vasi; tu sem nočil čestokrat pod kakim vozom na presnem

so vse dotične vesti same kombinacije. In res je bilo baje sam profesor Randa izjavil, da je prevzel mesto češkega ministra na željo krone, a da je postopal na lastno odgovornost in ne da bi se bil prej kaj dogovoril s češkimi poslanci. Mi sicer ne vemo, koliko resnične podlage imajo vse te vesti in vsa ta tolmačenja raznih listov. Konstatirati pa moramo, da so listi, še predno so bile te spremembe znane, poročali, da so se vršila zadnji čas med dr. Körberjem in med Čehi neka pogajanja, ki so se še precej ugodno razvijala. Tako so na primer pisali listi, da stoji pogajanja dr. Körberja s Čehi zelo ugodno. Čehi so stavili baje sedem zahtev, kakor regulacije rek, poddržavljenje severno-zapadne železnice, pasivne lokalne železnice naj prevzame država, zgraditi se mora kanal od Vltave do Donave, za justičnega ministra se mora imenovati Čeh itd. V ta namen je baje že dognana stvar, da odstopita finančni minister Böhm-Bawerk in poljedelski minister baron Giovanelli. Na prvega mesto pride baje ravnatelj poštne hranilnice sekc. načelnik Kosel, za poljedelskega ministra pa grof Buquoy. Dejstvo, da sta finančni minister Böhm-Bawerk in poljedelski minister Giovanelli že odstopila, dokazuje, da so bili listi, ki so ta odstop naznanjali, dobro podučeni. Ako bi se pa še zgodilo, da bi bil tudi za pravosodnega ministra imenovan kak Čeh, potem bi bilo skoraj verjetno, da se s časoma vendarle spremeni tudi sedanji vladni kurz, čemur sicer vladni listi danes oporekajo, češ, da nima vest o imenovanju Čeha pravosodnim ministrom nikake prave podlage, ker obdrži dr. Körber še nadalje sam vodstvo tega ministerstva. V koliko imajo oficijozni listi glede te trditve prav, dokazala boče bližnja bodočnost. Vsekako se pa vrše za kulisami najbrže važni dogovori med vlado in med strankami in ni nikakor brez pomena, da je krona hotela, da se imenuje ravno zdaj pred otvoritvijo državnoborskega zasedanja poseben minister za Česko.

dišečem senu, in poslušal vso noč njih pesmi in pripovedke.

S prijatelji sem se z množino kmetov in hodil jim večkrat v gostje v skromna bivališča. Najbolj pogosto sem hodil k cerkveniku Kuzmiču in dolgo časa sva se pogovarjala v mali hišici.

Imel je glavo belo kot sneg, belo, do pasa segajočo brado, oblečen je bil v dolgi suknji, ki je segala skoro do pet in je bila podobna bolj popovi halji. Zrl je temno izpod gostih belih obrvi, govoril težko — to je bila slika Kuzmičeva. Že pri prvem srečanju me je navdal z nekim notranjim strahom in nehotnim spoštovanjem. Bil je malobeseden, molčeč človek, posebno z ljudmi, ki jih ni dobro poznal; ali z menoj je ravnal drugače. Večkrat sva se razgovarjala po cele ure. Vprašal me je to in ono, ali pa mi je pravil kake malovažne stvari — le o sebi ni spomnil nikdar ničesar.

Rad sem se pomenkoval z umnim Kuzmičem, ki je baje »mnogo živel in mnogo videl«, in to mi je napravljalo vsaj deloma nekaj spremembe v jednoličnem življenju.

Še z drugega stališča mi je bil Kuzmič zanimljiv. Nekoji starci njegovih let iz iste vasi so mi bili povedali nekaj iz njegovega življenja. Ali prav različno

Goriški deželni zbor.

Deveta seja.

V četrtek popoldne ob 5. uri in 10 minut pričela je 9. seja sedanjega deželnozbornskega zasedanja. Navzoči so bili vsi poslanci. Prišel je k seji tudi novi namestnik knez Hohenlohe, ki je zavzel svoj prostor na desnici deželnega glavarja, dočim je bil na levisi, kakor navadno, vladni zastopnik grof Attems.

Deželni glavar otvori sejo in predstavi deželnemu zboru novega namestnika kneza Hohenlohe s približno tem-le nagovorom: Dobro došel nam, prejasni vlastelin, ki je prišel s skrajne meje naše država vladat našo deželo. K srcu naj si vzame naše želje. Premnogim in nujnim našim potrebam bodi odpomagano z njegovo podporo. Da ima Nj. Visokost z nami dobre namene, nam stvi v dokaz njegova muja in pa njegova odlična uljudnost, vsled katerih se je naglo potrudil, da je prišel med nas in nam prinesel svoje pozdrave že koj po prihodu na svoje novo mesto. V imenu visokega deželnega zbora ter v imenu italijanskih in slovenskih poslancev se Vaši Visokosti na vsem tem srčno zahvaljujem. Nato je stisnil namestnik deželnemu glavarju desnico in je najprej govoril v italijanskem jeziku ter potem čital v slovenskem jeziku približno tako-le: Visoki deželni zbor! Po milosti cesarjevi imenovan namestnikom Vaše dežele mi je čast, da pozdravljam ta visoki zbor in da se zahvaljujem tudi gospodu dežel. glavarju na njegovih vljudnih besedah, ki so mi v čast in vsled katerih se smem nadejati, da bodem zamogel kaj pripomoči za dobrobit dežele, seveda v popolnem soglasju z avtonomno upravo. Moja skrb boče, da s časoma popolnoma spoznam to lepo deželo ter da se o potrebah njegove prebivalstva sam prepričam. Državna uprava se bo vedno povsod držala tega, kar velevalo postave in se bode v teh postavnih mejah vedno sukala. Vodila pa jo bode pri vseh njenih ukrepih le prava ljubezon do bližnjega. Prebivalstvo naj ima v oblasti vedno le skrbnega prijana

nisem mogel tega razumeti. Od njih sem izvedel to-le:

Andrej Kuzmič Tulupin je bil pred 25 ali 30 leti bogat, zelo bogat mož. V vasi je imel tvornico, kjer je delalo vedno do sto ljudi, pa je imel tudi veliko zalogo v mestu, polno blaga, izdelanega v tvornici. Njegovo hišo so šteli za prvo nele v vasi, nego v vsej okolici. Nihče ni znal, kako je mogel spraviti toliko bogastva skupaj; le to so se spominjali nekateri starci, da so ljudje spravljali ime Andreja Tulupina čestokrat v zvezo z naglo smrtjo nekega bogatega trgovca Skrjagina, ki je imel na stotine tisočakov. Ta Skrjagin je bil umrl v Tulupinovi hiši — prav preprost ali ne prav jasen slučaj. Kasno zvečer se je bil vrnil Skrjagin iz sejma, in vstopil je v Tulupinovo hišo, da bi onde prenočil, ker sta bila stara znanca. Čulo se je, da je nosil Skrjagin tedaj mnogo denarja pri sebi. Zjutraj so ga dobili mrtvega v postelji, ali denarja ni bilo niti stotinke pri njem. Nagla smrt tega slovitega trgovca je dvignila mnogo šuma in nastalo je veliko dela za sodne uradnike — ali vse zastoj, nič se ni moglo izvedeti. Tulupin se je opravičil in stvar se je prepustila božji volji...

Po tem dogodku je sezidal Tulupin

telja, pri katerem si zamore v vsaki potrebi poiskati dobrega sveta in hitre pomoči. Vašemu delovanju želim najboljši uspeh. V moji osebi pa bodo našli častiti gospodje vedno skrbnega pospeševalca deželnozbornskih koristij pri centralni vladi.

Deželni glavar se na teh besedah še jedenkrat zahvali namestniku.

(Konec prih.)

Politični pregled.

Naš cesar.

Naš cesar, ki je bival zadnji čas v Budimpešti, se je danes povrnil na Dunaj.

Dr. Pacak o položaju.

Dne 23. oktobra je poročal načelnik češkega kluba v državnem zboru svojim volilcem v Časlavi. Kakor vsi govori mladočeških poslancev v zadnjih časih, je bil tudi ta Pacakov govor bojni klic. Dr. Pacak je vnovič povedal dr. Körberju, naj ne tira političnih spekulacij z bedo na Češkem. Govornik je uverjen, da bi volilci sami protestirali, ako bi poslanci prodali svoje prepričanje za kakoršne koli subvencije. Dr. Pacak je naglašal nadalje, da za mladočeške poslance obstrukcija ni program in zato se tudi ni hotel izjaviti v tem trenutku, da-li se bodo posluževali tega sredstva ali ne. Merodajen je edino le sklep na shodu poslancev, da treba vstrajati v najodločnejem boju proti sovražni vladi in sovražnemu sistemu. Obstrukcija je le bojno sredstvo, ki se je more rabiti ali pa tudi ne, ker narod ne more večno opravljati le negativnega dela. Poslancem treba prepuščati, ali in kedaj se imo rabiti tako sredstvo, ker umešavanje volilcev v take odločitve je že mnogo škodovalo češkemu narodu. Konec svojega govora je podal dr. Pacak znamenito izjavo, da ni nič res, kar so trdili razni nemški in poljski listi, da bi se bila namreč situacija spremenila nasproti Čehom, marveč se isti sedaj nahajajo isto tam, kjer so bili ob zaključanju zasedanja državnega zbora. Tendence, ki so jo imele one vesti, je dovolj prozorna. One vesti so brez vsake podlage. Vsprejeta resolucija izreka poslancem zahvalo za vestno delo in zaupanje, da bodo tudi v bodoče vestno vršili svojo dolžnost ter se borili za jezikovno pravo, za splošno kulturno, socialno in gospodarsko povzdigo istega. Izbira sredstev, ki naj bodo vsikdar najprimernejša, naj

veliko tvornico in zbral v njej okoli stotine delavcev. Ti ubogi ljudje bodo vedno pomnili one dni, ki so jih preživeli v njegovi službi. Tulupin je bil zelo strog, neodstopen, krivičen in trdosrčen ter je strašno stiskal delavce; i poslednji sok je hotel izmozgati iz njih, kakor se deje. Celu pri uborni plači, ki jo je dajal, je skušal kaj pritrgati; in namesto denarja jim je dajal gnilo in smradljivo blago iz svoje štacune, ki jo je bil otvoril pri svoji tvornici.

Prišel je n. pr. kak delavec in se približal k vratom pisarnice.

„Kaj pa hočeš?“ vpraša ga Andrej Kuzmič strogo.

Prišel sem k vaši milosti — trebam nekoliko denarja!“ izrekel je oni strahljivo s pridruženim glasom.

„Čemu pa trebaš? Povej brže!“

„Čemu rabim? Potrebujem. Otroke imam, mater, očeta... Pa bližajo se prazniki, treba mi moke, olja, riža itd.“

„Če je tako, kaj treba govoriti? Idi v štacuno, pa ti dajo, kar trebaš; ukazal sem, naj vam dajo; potem se vam odbije to blago od plače...“

Tako je govoril Andrej Kuzmič navadno v takem slučaju in topotnil z ного, pa se vrnil ponosno v svojo pisarnico. (Dalje pride.)

se prepušča poslancem. Vsešno in složno stremenje bode spremljano po odobravanju in podpori vseh iskrenih čeških glav in src.

Tržaški namestnik v istrskem deželnem zboru.

V torek se je predstavil novi tržaški namestnik knez Hohenlohe istrskemu deželnemu zboru. Po svoji izjavi storil je to zaradi tega, da dokaže s tem svojim pohodom svoje visoko spoštovanje do deželne avtonomije. Govoril je italijanski in slovenski. V slovenskem delu svojega govora je zatrdil, da mu bo v posebno skrb, da se bo državna uprava vsikdar gibala v mejah zakona, tako da bo vsakdo brez razlike narodnosti dobival svoje pravo, ki mu gre po načelu: vsem jednake pravice. Ako bodo tem namestnikovim besedam sledila tudi slična dejanja, potem se izogne novi namestnik gotovo vsem pritožbam od strani primorskih Slovanov, ki niso nikdar zahtevali drugega od vlade in njenih oblastni, nego strogo izvrševanje zakonov in pa jednakopravnost.

V ti seji je tudi deželni zbor soglasno sklenil povabiti tozadevna ministarstva, naj bi se izdal zakon, po katerem bi bilo napravljeno umetnih vin popolnoma prepovedano in prodaja pol-vin pa dovoljena le pod gotovimi pogoji.

Italijanska juridična fakulteta v Inomostu.

V sredo so priredili Nemci v Inomostu shod, katerega so se udeležile vse nemške stranke, shod namreč, na katerem so protestirali proti ustanovitvi italijanske pravne fakultete v Inomostu. Oder, s katerega so govorili govorniki, je bil okrašen z nemškimi trobojnicami, s takozvanimi „frankfurtaricami“. Govoril je državni poslanec dr. Erler jako strastno, napadal je vlado in ji žugal z nekako vstajo nemških Tirolcev. Žaljivo je govoril tudi o Italijanih. Ko je dokončal svoj govor, začeli so zborovalci vpiti: doli z italijansko univerzo! Po shodu podali so se vsi udeleženci pred namestniško palačo, pevajoč znano nemško pesem: „Die Wacht am Rhein“. Pred omenjeno palačo so se vstavili in tu je v istem smislu, kakor poprej poslanec dr. Erler, govoril dr. Frank. Vspiral je na vlado in na Italijane vsakovrstne psovke in množica vpila je neprestano: doli z vlado, doli z Italijani, proč z italijansko fakulteto. Od tam se je podala množica pred mestno hišo ter pela med potom Bismarkovo pesem. Ko je priredila tam svoje demonstracije, se je zopet vrnila na zbirališče. Policije ni bilo videti. Šele ko so hoteli nekateri napasti poslopje, v katerem se nahaja italijanska pravna fakulteta, prišla jim je policija nasproti ter jih razpršila.

Vitez Jaworski.

ki je v ponedeljek nenadoma umrl, je bil star 79 let. Rodil se je leta 1825 ter izvršil juridične študije v Lvovu in na Dunaju ter je leta 1846 stopil v državno službo. Od leta 1868 do 1874 je bil okrajni odbornik v Zloczówu v gališkem deželnem zboru je od leta 1870 zastopal veliko posestvo zloczówkega okraja. Deželni zbor ga je leta 1873 poslal v državni zbor na Dunaj. Odkar so bile pa upeljane direktne volitve, ga je v državni zbor vedno volilo veliko posestvo zloczówkega okraja. Leta 1888 je bil izvoljen načelnikom poljskega kluba. Leta 1893 je v ministerstvu Windischgrätzovem postal minister, kar je ostal tudi v ministerstvu Kielmannseggovem. Leta 1896 je bil izvoljen zopet načelnikom poljskega kluba, kar je ostal do svoje smrti. Jaworski je bil tajni svetnik, državni in deželni poslanec ter odlikovan z velikim križem Leopoldovega reda in z redom železne krone I. razreda.

V četrtek zjutraj se je vršil pogreb ob veliki udeležbi oblastnih, deputacij in občinstva.

Bodoči voditelj poljskega kluba?

Iz Lvova poročajo, da se med poljskimi deželnimi poslanci govori, naj bi se izvolilo bivšega ministerskega predsednika grofa Kazimira Badenija namesto pokojnega Jaworskega državnim poslancem, ki naj bi bil potem načelnik poljskega kluba.

Luegerjeva 60-letnica.

Minoli ponedeljek je obhajal dunajski župan 60-letnico svojega rojstva. Tem povodom je sprejel dopoludne v veliki dvorani mestne hiše čestitanja. Knez Alojzij Lichtenstein je imel nagovor, v katerem je povdarjal velike zasluge jubilarca. Županu so izročili spominsko kolajno, slavnostni spis in „Karol Luegerjevo ustanovo“, ki znaša sedaj 341.000 K. Župan se je na tem daru zahvalil ter rekel, da podeli ustanovo za male obrtnike in njihove delavce. Nadalje je Lueger naglašal, da bo napredoval po dosedanjih potih.

Škof Uccellini in glagolca.

Budipeštanski listi poročajo iz Kotorja, da je kotorski škof Uccellini odpo-

toval v Rim na izrecno zapoved državnega tajnika kardinala Mery del Vala, ker da hoče škof uvesti staroslovenski jezik v cerkve kotorske škofije. Škof Uccellini da je izjavil, da se rajše odpove svoji škofiji, nego bi kaj popustil glede glagolice.

Razprava o trgovinski pogodbi z Nemčijo.

Avstro-ogrski poslanec v Berlinu, grof Szögeny, je prišel v Budimpešto. V Berlinu so se vršila med njim in nemškim drž. kancelarjem grofom Bülowom večkrat posvetovanja o prihodnji trgovinski pogodbi med Nemčijo in našo državo. Na Dunaju se je posvetoval z ministrom za vnanje stvari grofom Goluchowskim in z ministrskim predsednikom Körberjem. V Budimpešti se je posvetoval s Tiszom in z grofom Khuen Hedervaryjem. V Berlinu upajo, da bo mogoče glede trgovinske pogodbe z našo državo pospešiti pogajanja.

Nemci v Bosni.

Pretečene dni so obhajale štiri nemške kolonije pri Banjaluki 25-letnico svojega obstoja. Leta 1879 je prišlo namreč nekoliko nemških delavskih rodbin iz renske pokrajine in Hanhovranskega v Bosno ter so si postavili blizu Banjaluke primitivne kočice. Dandanes štejejo te štiri nemške kolonije že 4000 prebivalcev, imajo štiri cerkve in štiri ljudske šole ter sanjajo, da otvorijo najmočnejši steber za pruski most do Carigrada, kakor se je to povdarjalo ob priliki imenovane 25 letnice.

Ogerski državni zbor.

V ogerskem državnem zboru je bila v sredo končana razprava o začasnih trgovinskih pogodbah med Avstro-Ogersko in Italijo, ki je bila odobrena.

Obisk kralja Petra na evropskih dvorih.

Iz Belegrada javljajo, da je verjetno, da se bodo uže v kratkem času vršila pogajanja radi obiska kralja Petra v Petrogradu, na Dunaju in v Rimu. Kralj je bil v začetku odločil, da tri leta ne zapusti Srbije. Ker se pa sedaj poda v Sofijo, se zdi, da je spremenil svoj načrt. Zato menijo merodajni krogi, da obišče v kratkem tudi omenjene dvore. To potovanje je pa odvisno od razvoja dogodkov na skrajnem Vstoku, kajti kralj obišče najprej Petrograd, potem šele Dunaj in Rim.

Volitve v Italiji in katoličani.

Do sedaj se niso italijanski katoličani ali prav za prav se ni italijanska katoliška stranka udeleževala italijanskih državnozbornih volitev. Kakor poročajo iz Rima, se bo pa to pri prihodnjih državnozbornih volitvah zgodilo. Papež se je baje nasproti nekemu odličnemu članu italijanske katoliške stranke izrazil, da zamore biti tudi italijanski državni poslanec dober katolik.

Povečanje nemške armade.

Neka korespondenca, ki je v zvezi s člani centra, je objavila, da namestnik vlada povišati stalno armado za 20.000 mož. V to svrhu bo zahtevala od državnega zbora potrebne svote. Ko vlada to doseže, zahtevala bo tudi pomnožitev vojne mornarice.

Rusko-japonska vojska.

Po japonskih in angleških listih vlada še vedno hud ropot zaradi znanega slučaja pri Hudu, kjer so Rusi streljali na dve večji angleški ladiji, ki sta se preveč bližali ruskim vojnim ladjam in se nista prav nič brigali za to, da so jih z ruskih vojnih ladij s posebnimi znamenji pozivali, naj se ustavita. Vsi nepristranski ljudje Rusom tega ne zamerejo, posebno pa zato ne, ker je bilo znano, da so se Japonci bahali, da razpošljejo na razne kraje in v razna morja vse svoje ladije s torpedi, s katerimi bodo skušali poškodovati ruske vojne ladje. In kdo naj bi Rusom jamčil, da se niso nahajali tudi na omenjenih dveh angleških parnikih, ki sta bila po zatrtanju ruskih častnikov, tako velika, da jih je moral v noči in gosti megli, ki je bila takrat, vsakdo smatrati za torpedovki. Japonci, Japončiki in angleški listi pa se za vse to nič ne zmenijo, ampak le nadalje jednomer ropotajo ter pišejo tako, kakor da bi Angleška že jutri napovedala Rusiji vojsko, govoreč že o nekem ultimatumu. No, še par dni in tudi ta ropot prestane brez vsakih posledic.

Admiral Roždestvenski je glede streljanja na angleške ribiške ladje pojasnil naslednje: Predno je baltiško brodovje odplulo, je admiral razglasil, da se bo streljalo na vsako ladjo, ki bi se brodovju približala. Brodovje je zagledalo na morju dve ladji, ki sta izgledali kot japonski torpedovki. Luči ni bilo na teh ladjah, in ker sta se ladji bližali brodovju, se je na njih streljalo.

Neki strokovnjak, pišoč v „Edinosti“ o baltiški eskadri, njenem potovanju

in bodoči pomorski bitki na odprtem morju med japonsko floto in rusko, primerja glede jakosti baltiško floto s floto, ki se nahaja pod poveljstvom admirala Togo, tako-le: Baltiška flota šteje 5 vojnih oklopnih ladij, japonska 5 ali 6 (?). Armatura je ista, kar se tiče manjega kalibra, ali baltiška flota je močnejša v velkem kalibru. Ona ima nekoliko 3 cm topov več nego japonska, a to pomenja mnogo More se v obče reči, da so ruske oklopnače povsem moderne konstrukcije, nadkriljujejo japonske v vsem. Drugače je glede križark. Tu je japonska flota vsaj numerično močnejša. Ako pa vzamemo v obzir, da Rusija poseduje lepo število improviziranih križark (ladije dobrovoljne flote in nekoliko ladij, kupljenih od Nemčije, n. pr. „Don“, „Petersburg“, „Smolensk“ itd.), potem se more reči, da je ravnotežje vzpostavljeno. Prividna jakost bila bi malone jednaka; mi mislimo pa, da je ruska baltiška flota vendar močnejša. — Glede vprašanja, kje se bo bila odločilna pomorska bitka pa piše isti strokovnjak: Po našem mnenju pride do bitke v trikutu: Šangaj, Formoza, Sasebo-Nagasaki.

Dopisnik „Reuterjevega birô“ pri ruski zapadni armadi je sporočal dne 27. m.: Ruske japonske predstraže si stojé 600 do 800 metrov narazen. Pričakuje se nov napad Japoncev, ki se utrjujejo pred ruskim topniškim ognjem. Sicer je vse mirno. Rusi niso dobili še svoje zimske obleke. Vest, da je bil Kuropatkim imenovan najvišjim armadnim poveljnikom, je bila povsod vsprejeta z velikim zadovoljstvom.

Ruski časniki zatrjujejo, da ima general Steselj na razpolago v Port Arturu vsaj 20 do 25.000 mož. Prvotna posadka je štela 34.000 mož, ne vstevši pomorske čete, ki so bile ukrance na ladjah. Ne ve se popolnoma, koliko vojakov da so Rusi izgubili za časa obsedanja, vendar ne morejo biti izgube tako velikanske, kakor zatrjujejo vesti, prihajajoče iz angleških virov. S samimi 5000 možmi, ki da so, glasom teh vesti, še ostali generalu Steslju, bi isti ne zamogel braniti vse trdnjave, ampak bi se mogel omejiti le na en del.

Dnevno povelje namestnika Aleksejeva se glasi: Njegovo Veličanstvo je dne 23. t. m. ugodilo moji prošnji ter me odvezalo dolžnosti kakor najvišjega poveljnika ter je imenovalo generala Kuropatkina najvišjim poveljnikom vseh naših vojnih čet na skrajnem Vstoku, pustivši me v službi kakor namestnika.

„Biršev. Vjedomosti“ poročajo iz Vladivostoka od 25. t. m.: Glasom vesti iz Port Arturja so branitelji trdnjave prepričani, da je padec trdnjave še zelo daleč. I-ta je dovolj preskrbljena: konserve so še netaknjene.

Španska vlada je storila shodne korake, da vzdrži v Rusku najtočnejšo nevtralnost nasproti ruskemu brodovju, potujočemu na skrajni Vstok. V Madridu se govori, da pride en del brodovja v Vigo, drugi pa v Villa Garcia. Splošno so sodi, da ne bo Španska kršila nevtralnosti, ako dovoli ruskim ladjam, da v Vigo ukreajo premog, tem manj, ker dovoljujejo Angleška in Nemčija celo svojim parnikom, da preskrbujejo rusko brodovje s premogom.

„Daily Express“ poroča, da se združte angleška srednjemorska eskadra in ona kanala La Manche v Gibraltarju, da priredite veliko demonstracijo proti ruski baltiški eskadri.

Iz Antunga ob reki Jalu je došla vest, da je tamkaj zgorelo osem japonskih skladišč, kjer je bila shranjena obleka, municija in vojne trofeje iz bitke ob reki Jalu. Požar je divjal dva dni. Sklepa se, da so skladišča zažgali ruski ogleduhi. Dva japonska uradnika, ki sta bila za varnost skladišč odgovorna, sta izvršila samomor.

Iz Tokia poroča „Daily Express“, da so ondi nekega japonskega admirala linčali njegovi tovariši. Admiral je spoznan krivim, da je Rusiji izdal za 12.000 funtov mornariške skrivnosti, kar je bilo vzrok, da so Japonci izgubili 2 vojni ladiji. Tovarši admiralovi so se zbrali pred njegovim stanovanjem, odstranili pohištvo, slekli admiralu uniformo ter ga skupno pobili.

Po najnovejših vesteh bo zadevo glede streljanja ruskih vojnih ladij na angleške ribiške ladije preiskovala po-

sebna mednarodna komisija. Listi, ki so tako grozno pisali proti Rusiji in so celo vedeli, da je Angleška Rusiji doposlala ultimatum, pravijo sedaj, da to ni res, kakor tudi oporekajo, da bi Angleška mobilizirala svojo mornarico.

Domače in razne novice.

Novi namestnik v Gorici. — V četrtek ob 10. uri 7 minut predpoludne pripeljal se je v Gorico kakor je bilo že napovedano, novi tržaški namestnik knez Hohenlohe. Pričakovali so ga na kolodvoru in sicer: voditelj tukajšnjega okr. glavarstva grof Attems in namestnik dež. glavarja dr. Gregorčič. Namestnik peljal se je po pozdravu koj na tukašnje glavarstvo, kjer so mu bili predstavljeni uradniki glavarstva. Potem se je peljal namestnik, katerega je spremljal dvorni svetnik grof Attems, na obisk h knez nadškofu. Od tam se je peljal v vojašnico na Travniku, od tod na mestni magistrat in konečno na okrožno sodišče, kjer so ga povsod pričakovali in vsprejeli dotični predstojniki. Koj popoldne bili so vsprejemi v poslopju tukašnjega glavarstva. Prve so bile vsprejete gospe odbornice društva „Rdeči križ“. Potem je prišel na vrsto knez nadškof z drugimi duhovniki in redovniki. Knez nadškof predstavil je namreč namestniku vse člane kapiteljna, kurije ter semeniškega kolegija in za njimi še predstojnike tukašnjih samostanov. Nato se mu je predstavila vojaška oblast. Potem je vsprejel namestnik dež. odbor, župana z dvema podžupanoma, zastopnike sodne oblasti, zastopnike šolskih oblasti ter one gozdnih uradov in pošte. Župan nagovoril je namestnika v daljšem govoru ter povdarjal razne potrebe in med njimi tudi vodo, za katere bode morala mestna uprava skrbeti, za koje stroškov pa ne bode zamogla sama prenašati, marveč bode prisiljena prositi tudi za državno podporo, v čemer naj bi jo novi namestnik krepko podpiral. Namestnik se je v svojem odgovoru jako laskavo izjavil o lepi legi goriškega mesta, katero je videl jedenkrat pred 30 leti, ko je obiskal v Devinu svojo pokojno teto, kneginjo Terezijo Hohenlohe. Obljubil je, da ga bode vedno veselilo, ako bode zamogel kaj koristiti mestu. Namesto deželnega glavarja pozdravil je namestnika v imenu deželnega odbora namestnik deželnega glavarja v deželnem odboru, dr. Marani. Med drugim je priporočal dr. Marani namestniku baje tudi šolski zakon. Popoludne je namestnik obiskal razne odlične osebe, potem se je udeležil ob 5. uri deželnozbornske seje in ko je bila ta končana, odpeljal se je na kolodvor ter s kolodvora v Trst.

Umrli je v torek popoldne okolo 1. ure v Gorici na svojem stanovanju v ulici sv. Klare v pokojeni kurat preč. g. Janez Slokar po daljši in mučni bolezni. Pokojnik služboval je na zadnje v Goriškem pri Komnu, kjer je začel hudo bolehati in se je moral vsled tega odločiti za pokoj. Nastanil se je v Gorici in se mu je sčasoma zdravje že prilično zboljšalo tako, da se je mislilo, da se s časoma popolnoma iznebi svoje stare bolezni. Maševat hodil je navadno v tukašnje župno cerkev sv. Ignacija, kjer mu pride pred mesecem dni pred oltarjem slabo tako, da se je moral podati koj v posteljo, katere pa ni več zapustil. K prejšnji njegovi bolezni pridružila se je zadnji čas še kap, ki mu je otrpnila polovico života. Pokojnik se je rodil v Kamnjah dne 11. junija 1843 leta, v mašnika posvečen pa je bil dne 30. avgusta 1874 leta. Služboval je večinoma v naših gorah, dokler mu ni bila pred nekaj leti podeljena kuracija v Gorjanskem, od katere se je pa moral, kakor rečeno, pred poldrugim letom zaradi bolezni posloviti ter se podati v pokoj. Pogreb vršil se je v četrtek ob 2. uri popoldne. Svetila mu večna luč!

V Vipavi je umrl v torek tamošnji zdravnik g. dr. Pavel Lučić.

Imenovan je za župnega upravitelja v Podmelcu č. g. Andrej Streljak, kaplan istotam.

Za pomožnega učitelja verstva na tuk. gimnaziju je imenovan č. g. Miklavž Sedej, prefekt v malem semenišču.

Za „Šolski Dom“ je prejelo upravništvo „Gorice“: Cigoj Josip, župnik v Ajdovščini K 10

Preplače za „Šolski Dom“ za Gregorčičevo knjigo „Job“ so poslali naslednji gospodje: dr. A. Pavlica v Gorici 4 K; Svitoslav Premrov, uradnik v Gorici 1 K 80 v; Rojec Ivan, kurat v Biljah 6 K 80 v; Martelanc Franc, živinozdravnik v Tolminu 2 K 10 v; Miroslav Premrov, notar v Kobaridu 1 K 60 v; Ivan Makuc, nadučitelj v pok. v Solkanu 7 K 10 v; Jos. Skočir, dekan v

Devinu 6 K 60 v; Jos. Pavletič, dekan v Št. Petru 1 K 60 v; Franc Kranjec, župnik v Šmarjah 1 K 60 v; Ivan Kodre, župnik v Sv. Križ-Cesta 6 K 60 v; Ignac Gruntar, notar v Ribnici (Kranjsko) 1 K 60 v; Franc Frank, vikar v Oseku 80 v; Josip Godnič, kured v Grgarju 20 v; Terezija vdova Jonko v Bovcu 1 K 60 v; Jos. Vidmar, trgovec 7 K 30 v; Hilarij vd. Zorn v Gorici 8 K; Franc Sivec, vadični učitelj v Gorici 1 K; Mihael Zega posestnik v Kanalu 6 K 60 v; Alojzij Mašera, sod. prist. v Kanalu 2 K; Ant. Cibič, dekan v Črnicah 10 K; A. Casa-grande, veleposestnik v Ajdovščini 2 K 10 v; Josip Fabijani, veleposestnik v Kob-dilju 2 K; Ivan Vrhovnik, župnik v Ljubljani 6 K; Cecilija Čebrov v Gorici 2 K.

Resolucije katol. polit. društva v Bovcu, katere so bile vsprejete na obč. zboru dne 9. t. m. se glase:

1. V podporo in rešitev kmetskega, toli važnega stanu, naj se čim prej uvede zavarovanje kmetskih delavcev za slučaj nesposobnosti za delo in pa za slučaj starosti. Kmetskih delavcev bolj in bolj primanjkuje; vsakdo hodi raje iskat dela tja, kjer se mu zagotovi obstanek, kjer je zavarovan za vsak slučaj. Gotovo pa je to, da bi jih mnogo raje opravljalo zdravo kmetsko delo v zdravem zraku, ako bi imeli zagotovljen obstanek, nego bi si izpodkopavalo boljše in krajšalo življenje z morda malo boljšim zaslužkom po tvornicah in drugod!

2. V varstvo kmetskega stanu in zlasti manjših kmetij naj se uredi eksekutivno postopanje tako, da se ne bo dajalo ubgega kmeta na milost in nemilost popolnoma v roke upniku. Po dandanašnji izvršilni poti se čisto zgodi, da se proda premoženje na dražbi za sramotno nizko ceno — da ne ostane revežu po plačanem upniku drugega, kakor bridka beraška palica — ubogim občinam pa vsa mogoča bremena, ki se pojavljajo od časa do časa bolj in bolj. Tudi pri malih in sploh zelo zadolženih posestvih naj se uvede prisilna uprava v rokah sposobnih občanarjev, ki naj skušajo dobiti iz premoženja ne samo upanega dolga, ampak resnično vrednost premoženja — oziroma naj se razproda od posestva le toliko, kolikor je potrebno za izplačitev dolga. Gleda naj se posebno na to, da si ohrani uboga družina vsaj streho.

3. Zemljiški davek naj se kolikor mogoče odpiše pri malih in srednjih kmetijah — naloži naj se pa, kar bi bilo povsem pravično in sorazmerno, večje davke na bolj plodeči kapital in na različni luksus, ki se ga do zdaj skoraj bolj goji od države nego pa kmetijstvo. Kdor hoče živeti, mora trdo plačevati zato — kdor hoče uživati pri dobrem življenju še vse mogoče udobnosti, ne plača pa nič zato!

4. Hišni davek delajočih slojev je tudi prevelik. Kdor hoče imeti prostorno zdravo stanovanje, mora več plačevati; ako kdo pregradi sobo v dve sobi in noče bivati in spati v eni in isti — čisto z živino vred, mora za to več plačevati! Ubogo ljudstvo je prisiljeno radi davka imeti slaba, nezdrava, v vsakem oziru obsojanja vredna stanovanja! Vlada bi morala s posebnimi zakoni se skrbeti za primerna, zdrava, prijetna stanovanja ljudstva, ki uplivajo zelo dobrodejno tudi v pravem oziru nanje.

5. Rudarski zakon je zastarel in za rudarje krivičen, zatorej potrebuje nujne prenosove. Premenit naj se pravila bratovske skladišnice v Rablju in to še s posebnim ozirom na obolele rudarje. Ako rudar jedva izhaja z družino pri polni dnini, kako naj izhaja bolan, ko potrebuje sam večje postrežbe z 60% dnine!

Za novačenje. — Tukajšnji mestni magistrat pozivlja v smislu § 22. vojaškega zakona vse one mladeniče pristojne v tukajšnje mesto in rojene leta 1884, da se do konca novembra zglaste pri tukajšnjem magistratnem oddelku za vojaške zadeve in sicer v svrhu novačenja. Prošnje za olajšave v vojaški službi v smislu §§ 31., 32., 33., 34. vojaškega zakona predložite se naj do konca februarja prih. leta 1905, ali najkasneje pa do istega dne, za katerim se bo vršilo novačenje. Istotako se pozivljajo vsi rojeni v letih 1884, 1883, 1882, bivajoči v Gorici, ki so pristojni v druge občine, da se do konca novembra istotako zglaste pri tukajšnjem magistratu. Ako bi ti zadnji hoteli priti na novačenje v Gorici, morajo do omenjenega roka predložiti dotične prošnje.

Izpred sodišča. — Plesali so v Biljah in tam je bil tudi 17-letni France Gregorič, ki se je pa tako grdo obnašal, da ga je hotel občinski stražnik odstraniti. Gregorič pa se je občinskemu stražniku postavil po robu in ga začel celo

pretepati. To se je zgodilo meseca maja. Gregorič je takrat izginil. Dne 7. t. m. pa se je povrnil v Bukovico in o tem je izvedelo orožništvo. Orožniški postavejodja Colnar podal se je toraj v Bukovico, da bi Gregoriča aretirali. Ko ga je našel in ko je hotel izvršiti svoj namen, se mu je začel Gregorič tako silno zoperstavljati, da je bil Colnar na podlagi svojih predpisov primoran rabiti orožje in je Gregoriča tudi na nogi ranil. Za vse to se je moral v pondeljek Gregorič pred tukajšnjim kazenskim sodiščem zagovarjati in je dobil na koncu konca za vse svoje bravure 7 mesecev ječe. — V torek vršila se je pred istim sodiščem obravnava proti Frid. Falchi, ki ima svojo barako pri Dolginjivi. Falchi je Italijan in živi z neko Karmelo Sanzo 22 let v nekem divjem zakonu. Ker je bilo v baraki še precej dosti dela, vzel je Falchi v službo tudi neko Marijo Medvešček. Karmela je postala s časom ne brez vzroka ljubosumna, in ko je nekega dne nekaj zapazila, stepla se je z Marijo Medvešček. V istem hipu pa je prišel vmes Falchi, in Karmela, iz strahu pred njim, začela je bežati. Falchi je nato trikrat vstrelil iz revolverja za njo, vsled česar ga je Karmela ovdarila na sodišču. V torek stal je torej Falchi pred sodiščem, tožen radi javnega nasilstva, in obsojen je bil na enomesečno ječo.

Smrt pod lastnim vozom. — V torek popoldne napravil se je 74-letni posestnik Jože Jug iz Semnice pri Kalu, z vozom, napolnjenim s sadjem, v katero sta bila vprežena dva konja, proti Gorici. Zdi se, da je mož preveč pil in je vsled tega preveč poganjal konja. Blizu Avč padel je pa Jug pod voz, tako da je šel voz čez njegovo truplo. Ko sta prišli kasneje dve osebi mimo njega, našli sta ga že umirajočega. Bil je na prsih in na nogah strašno zmečkan. Prenesli so ga v Avče, ali tam je že po kratkih trenotkih izdahnul dušo.

Konja sta se splašila. — Ko se je vračal hlapec gospoda Bolko v torek zvečer z vozom v Gorico, se je pri Bajti voz tako poškodoval, da se je sprednji del voza ločil od zadnjega. Pri tem pa sta se konja splašila ter se spustila v divjem begu proti Gorici. Pridirjala sta na trg starega sv. Antona ter drla po Stolnem trgu, po Magistratni ulici, po Glediški ulici na Studenec, kjer sta jo zavila proti svojemu hlevu in sicer s tako silo, da se je le čuditi, da se ni zgodila nobena nesreča. Bila sta namreč prepuščena sama sebi, kajti hlapec in še neki drugi, ki se je z njim peljal, padla sta pri Bajti, ko se je voz poškodoval, z voza ter sta pobrala svojega rojstva kosti šele potem, ko sta konja že oddirjala.

Prisega vojakov. — V torek dne 1. novembra bodo vojaki slovesno zaprišeženi in sicer se bodo letos vršila slovesnost na Rojicah.

Mesto državnopravdniskega funkcijonarja je razpisano na okrajnem sodišču v Komnu. Letna nagrada znaša 160 K. Prošnje je uložiti na c. kr. državnem pravdnistvu v Trstu do 15. novembra t. l.

Hranilnica in posojilnica v Rihenbergu. — Tržaški uradni list prinaša razglas okrožnega sodišča v Gorici, da je bila vpisana v register tega sodišča „Hranilnica in posojilnica v Rihenbergu, registrovana zadruga z neomejeno zavezo“.

Krvavi pretep v Mirnu. — V nedeljo zvečer srečala sta se na potu med Mirnem in Biljami Ivan Prelac iz Mirna s Silvestrom Kogojem iz Bilj. Prelac je hkratu in nepričakovano napadel Kogoja. Ta pa videč, da se ne more uspešno braniti, začel je teči in je tudi srečno odnesel pete. Drugi dan pa je prišel v Mirno, da bi ovdil svojega nasprotnika orožnikom. Slučaj pa je hotel, da sta se tudi v Mirnu srečala, in tu je začel Prelac zopet zmerjati Kogoja, vsled česar je nastal med njima prepir in potem pretep, ki je končal slabo za oba. V pretepu je namreč najprej Prelac Kogoja ranil z nožem na glavi, na desni roki in na desni nogi, na kar je Kogoj tudi potegnil nož ter prerezal Prelacu trebuh, tako, da se je krvav zgrudil na tla. Pritekli so k ranjencema ljudje in neki orožnik, ki so ju za silo obvezali, potem pa ju prepeljali v tukajšnjo bolnišnico.

Aretirali so orožniki na Opčinah v sredo 25-letnega Štefana Lebana iz goriške okolice, ki je na sumu, da je izvršil neko večjo tatvino.

Prejeli smo in priobčujemo: Uredništvo „Gorice“. Tu. Na podlagi § 19. tiskovnega zakona zahtevam glede na vest iz Št. Andreža v „Gorici“ 85. številki tale popravke: Ni res, da sem se 17. t. m. ob belem dnevu pretepal, ni res, da sem se ranil z nožem, pač pa je

res, da sem bil napaden ter sem se le branil ter si ranil roko ob petrolejki v prodajalni Nanuta. Grda in pohujšljiva igra je na strani napadalca, ne pa na moji. V Št. Andrežu, 24. oktobra 1894. Josip Kuzmin, predsednik „bralnega in pevskega društva v Št. Andrežu“.

Dostavek uredništva. — Razsodni čitatelji naj sami sodijo, v koliko popravlja ta popravek našo notico, ki ni nič drugega trdila, nego da se je predsednik „bralnega in pevskega društva“ v Št. Andrežu o belem dnevu pretepal.

Nesreča vsled neprevidnosti. — Neki fant iz Št. Andreža, po imenu Alojzij Petejan dobil je nekeje patrono za puške. Poklical je k sebi še druge tovariše in med njimi tudi 16-letnega Antona Marušiča. Ti vsi bili so poleg, ko so patrono zažgali, a pri tem ranjen je bil Marušič na levi roki in na desni nogi tako močno, da so ga morali prenesti v bolnišnico.

Nadziranje orožniških postaj. — Bodoči mesec pride nadzirat orožniške postaje po Primorski generalni inšpektor orožništva, generalmejer Döller pl. Wolf-ramsberg.

Pretep v Volčjdragi. — V nedeljo nastal je v Volčjdragi med domobrancom Karoim Boštijančičem in med nekim Francetom Gregoričem pretep, katerega vzrok je bila ljubosumnost. Ko je hotel pomagati Francetu Gregoriču njegov brat Jože, ga je Boštijančič ranil z bajonetom. Boštijančiča so potem razorožili ter ga naznanili vojaški oblasti, ranjenega Gregoriča pa so pripeljali v tukajšnjo bolnišnico.

Padla v gorečo apnenico. — V soboto se je dogodila na Trnovem ta-le grozna nesreča: 46-letna Marija Rijavec vstavila se je pri neki apnenici, v kateri je najhujše gorelo. Reva bila je podvržena božjasti. In glej! Tudi v soboto, ko je stala pri apnenici, začela jo je napadati božjast in jo vrgla v apnenico, kjer je živa zgorela.

Novo znamke. — C. kr. trgovinsko ministerstvo je izdalo glede znamk sledečo odredbo. Poštne znamke od 1 do 6 vinarjev bodo imele številke v krogih na 4 oglih v barvi dotične znamke na beli podlagi, za znamke od 10 do 30 vinarjev so ostale številke črne, a so na beli podlagi; znamke od 35 do 60 vinarjev imajo bele številke na podlagi barve dotične znamke. Znamka za 40 vinarjev ne bo več zelena, ampak vijoletna. Poleg tega pridejo v promet znamke za 72 vinarjev, ki bodo rdeče barve ter istotako opremljene, ko znamke od 35 do 60 vinarjev. Izhajati bodo začele 7. novembra.

K defraudaciji v Trstu. — Pred dvema mesecema sta v Trstu poneverila neki hišni upravitelj Calligarič in sodni kancelijski asistent Marmolja 247.000 K ter ušla na Krf. Sedaj pa se je Marmolja vrnil ter se prijavil sodniji.

Mesto nadučiteljice II. reda je razpisano na ženski ljudski šoli s hrvat. učnim jezikom v Kastvu. Prosilateljice morajo dokazati tudi vsposobljenost za nadomestovalno poučevanje veronauka. Pravilno opremljene prošnje je doposlati predpisanim potom c. kr. okrajnemu šolskemu svetu na Voloskem v 4 tednih po tretjem razglasenju razpisa v uradnem listu.

Izseljenci v Ameriko. — Na Reki se je vkrcalo letos že nad 25.000 izseljencev, ki so si šli iskat sreče v Ameriko.

Pik muhe provzročil smrt. — V ljubljanski bolnici je v torek umrla Marija Arhar iz Borovnice, katero je pičila strupena muba.

Gospodarja umoril. — V vasi Rihterovce na Štajerskem je umoril 26 let stari hlapec Ferdinand Müller svojega gospodarja posestnika Franca Herica v prepiru za par čevljev, katere mu je Heric obljubil dati. Hlapec je zadal gospodarju 32 ran z nožem, od katerih je bilo 10 smrtnih. Orožniki so storilca že prijeli.

Nagrada za pobeglim Jennerjem je znašala 10.000 kron za tistega, ki da policiji podatke, kje se nahaja. To je storil mašinist elektrarne na Reki Adalbert Stockert in je zaslužil nagrado 10.000 K. Sedaj Stockert izjavlja, da teh 10.000 kron prepušča revežem na Reki.

Misterljiva ženska. — Minolo soboto popoldne so šla štiri dekleta iz celjske šole domov proti Lokrovcu. Pri hiši gospe Vašič jim je prišla nasproti neka gosposko oblečena ženska ter jih vprašala, bi li ne hotela katera izmed njih iti z njo. Vse, razven 8-letne hčerke posestnika Lednika, so rekly, da ne gredo. Ko se je pa Lednikova pripravila, da bo šla s tujo žensko, so jo začele ostale tri nazaj vleči, tako da je nastalo trganje in suvanje med dekleti in žensko za Lednikovo dekle. Seveda je močna ženska preobvladala ter Lednikovo s seboj od-

peljala. Ko so učenke domov prišle, so seveda slučaj starišem povedale, vendar se za stvar nihče ni resno pobrigal. Šele ob šestih zvečer je prišla mati Lednikove k orožnikom v Celje, kjer je prosila pomoči. Ob tem času je bila tujka z dekletom že bog ve kje. Brzjavilo se je takoj na vse strani, toda doslej brez uspeha. — Lednikovo dekle je za svoja leta dovolj razvito, je lepega obraza in ima rdečkaste lasy, po čemer jo je lahko spoznati. Ptujka ženska pa je male postave, precej močna, čokata in nosi očala. Ker se je ta zločin dogodil ravno dan po velikem sejmu sv. Uršule v Celju, se sumi, da imajo pri stvari židje svoje spletke. Misli se tudi, da je imenovana tujka možki v žensko preoblečen, to pa zaradi tega, ker so trdila dekleta, da je bli govor tujke čisto možki.

Velika korespondenca. — Učitelj meščanske šole v okraju Göttingen je naročil svojim učencem, naj napišejo razne liste, kakor naznanila smrti, tirjatve, pritožbe itd. Vsak učenec je moral svoj izdelek dati v zavitek ter napisati primeren naslov. Učitelj je vzel vse naloge na svoj dom, da jih doma pregleda, ter jih položil na svojo pisalno mizo. Ko je odšel od doma, je prišla njegova gospodinja v sobo, da mu pospravi, in ko zagleda toliko pisem, vsa v zavitkih in že naslovljena, jih hitro odnese, kakor navadno, na pošto. Ker pa pisma še niso bila frankovana, plača tudi poštnino. Ko se je zapazila pomota, je že ni bilo mogoče več popraviti, ker so bila pisma že na razne kraje razposlana. Radovedni smo, kako so gledale razne osebe, ko so dobila pisma, s katerimi niso vedele kaj početi.

Ogerski državni poslanec napaden. — Ogerskega drž. posl. Ugrona napadel je njegov delavec s sekir, ter ga tako močno ranil, da se nahaja poslanec v nevarnosti za življenje.

Madjarski ideal. — Te dni je umrl v Rimu v svoji vili general v italijanski vojski, Károly Csudafy, ki ga proslavljajo madjarski časopisi za „velikega Madjara“. Csudafy se je udeležil leta 1848 madjarske revolucije kot podčastnik, a je kmalu postal honvedski častnik. Po končani revoluciji je bil najprej obsojen v smrt, katera kazen pa se mu je spregledala v dosmrtno ječo. Leta 1858 pa je bil pomiloščen. V zahvalo za to milost je takoj pobegnil v Italijo ter se bojeval leta 1859 proti Avstriji. Tudi leta 1866 je bil v bitki pri Kustoci. Povzdignil se je do generala ter je bil v posebnih časih pri kralju Vikt. Emanuelu II.

Triletno dekleje umorila podlasca. — V Nantesu so izgubili neki stariši na poseben način svojega otroka. Otrok je ležal v zibelki ter spal, ko je mati za nekaj časa zapustila sobo. Ko se je vrnila, vidi strašen prizor. Zglavje in cela posteljna oprava je bila polita s krvjo. Došli zdravnik je mogel obupani materi naznaniti le otrokovo smrt. Na grlu in za ušesi je našel dve rani, iz katerih je otekla kri in ki ste povzročile otrokovo smrt. Vsem navzočim je bila uganka, odkod ti dve rani. Videlo se je, da je otrok ugriznjen. Konečno so našli v nekem kotu belo podlasico, ki je imela ves krvav gobec. Sedaj ni bilo nobenega dvoma več, da je ta žival, ki je bila sosedova last ter prišla v sobo skozi odprto okno, umorila otroka, kakor zajca.

O delovanju vojnih psov, ki jih rabijo v ruski armadi, je priobčil stotnik Perzidsky nekaj zanimivosti. „Pri iskanju ranjencev, ki leže v riževnem polju, se je naših sedmero psov vedno jako izkazalo. Njihova inteligenca je čudovita, posebno so pametni angleški psi. Dresirani so bili v Harbinu ter razposlani, da z duhanjem najdejo skrite ljudi. Posledica tega je, da nikdar nimajo Japonca za Evropejca. Med zadnjim bojem so našli 23 ljudi na prostoru, kjer bi jih ne bil nihče iskal; vsi so bili Rusi. To je sicer jako žalostno za Japonce; toda psi, ki so navajeni Evropejcev, ne gredo nikdar k Azijatom. Poslali smo tudi pse na neki prostor, kjer so po našem mnenju ležali številni Japonci, toda ko so se vrnili, so imeli steklenice z vodo nedotaknjene, dokaz, da niso šli k sovražniku.“

Uvoz — podgan. — Dosedaj se menda še ni slišalo, da bi si kdo z uvažanjem podgan služil denar. To se pa je dogodilo sedaj v Rio de Janeiro. Ker so bile podgane res prava nadloga mestu, je zdravstveni urad razpisal 48 vinarjev za vsako podgano, kar je pa imelo tak uspeh, da so začeli preiskavati, odkod so vse podgane. In dognali so, da jih dovažajo iz drugih krajev ter potem nosijo na zdravstveni urad, kjer dobe za vsako 48 vinarjev. Bila je cela družba takih uvaževalcev. Predsednika in 15 članov te družbe so zaprli.

Rojaki!
kupujte narodni kolek!

Domače delo

Ravnokar sem izdelal
otročje čevlje

vseh vrst: črne, rmene in
suknene kakor tudi zim-
ske čevlje za gospe.

Sprejemam hvaležno
vsa naročila.

P. Cotič,
Gosposka ulica 14.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici št. 25,
v Gorici,

priloga častili duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo
Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Por-
toriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo,
Korfa istersko in dalmatinsko, Petrolej
v zab. ju. Sladkor razne vrste. Moko št.
0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Milsveče
prve in druge vrste, namreč od 1/2 kila
in ob enega funta. Testenine iz tvornice
Znidarski & Valencič v Il. Bistrici. Zve-
plenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka
iz Majdičevega mлина v Kranju in z
Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago
prve vrste.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar,
Semeniška ulica št. 6,
ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov

ter toči v svoji krčmi
pristna domača vina
in postreže tudi z jako ukusnimi
jedili.

„Hotel Balkan“ - Trst

Piazza della Caserma (Narodni Dom) - - - - -
tri minute od južnega kolodvora poleg pošte - - - - -
s 60 moderno opremljenimi sobami - - - - -
restavracija - dunajska kuhinja - kavarna - - - - -
Za goste hotela posebna restavracija v I. nadstr. - - - - -
Električna - - - - - Shajališče - - - - -
- razsvetljava - - - - - ptujcev - - - - -
kopališče - - - - - dvigalo - - - - -

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec
v Podgori, na voglu novega
železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)
ter podružnica
za Soškim mostom pri Pevmi

Trguje tudi z **opeko**, ima ve-
liko zalogo vsakovrstnega trdega
in mehkega lesa domačega
in tujega, veliko zalogo pohiš-
ta, vinskih posod, stiskalnic itd.

Ivan Bednařik

priloga svojo
knjigoveznicu
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Jecljarje!

V Trstu se otvori tečaj za
zdravljenje glasu. Jamstvo
za popolno ozdravljenje. Ne-
številno zahvalnih pisem, ki so po
mnogih letih došle o ozdravljenjih,
kojim se bolezen ni povmila.
Prijava sprejema uprava lista „E-
dinst“ Trst ali pa A. Mad. Nagl, Sprach-
heilanstalt Interlaken (Švica).

Kat. Kvartič,

odlikovana babica
se uljudno priloga
zlasti gospem v mestu.
Stanuje v Gorici, uli-
ca Orzoni hiš. št. 38.

Anton Krušič

krojaški mojster in trgovec
Corso Gius. Verdi šte. 33

o o o o o izdeluje o o o o o
vsakovrstne obleke za vsaki stan
o o o o o kakor tudi o o o o o
za civilne, vojaške in državne uradnike.

Za vse obleke je vedno v zalogi raz-
novrstno ravnokar došlo sveže an-
gleško in domače blago za bližajočo
se jesensko in zimsko sezono.

Ima zalogo gotovih oblek
in sukenj za vsaki stan.

o o o Cene zmerne o o o

„Narodna tiskarna“ priloga vizitnice.

„Okrajna posojilnica v Bovcu“
vabi svoje ude k
OBČNEMU ZBORU

6. novembra 1904
ob 3. uri popoldne pri „Huberju“.

DNEVNI RED: Potrjenje računa za l. 1903.
Izvolitev načelstva.
Izvolitev nadzorstva.

Načelstvo.

Naznanilo.

Podpisani si usojam naznanjati slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi, da sem otvo-
ril v prejšnjih prostorih »Mizarske zadruge«
v Solkanu svojo veliko delavnico (tovarno)

pohištva vseh slogov

od najpriloprostejšega do najmodernejšega.

Sprejemam vsakovrstna dela tudi po posebnih
načrtih ter jamčim glede svoje tehnične naobrazbe
za precizno in v vsakem pogledu zadovoljivo dovr-
šilo. Cene so, take, da se ni bati nikake konkurence.

Za obilna naročila se toplo prilogačam z odlič-
nim spoštovanjem

Fr. Srebrnič, mizarski mojster v Solkanu.

Lekarna Cristofoletti,

v Gorici na Travniku.

Trskino (štoklževno) jetrno olje

Posebno sredstvo proti
prsnim boleznim in splo-
šni telesni slabosti.

Izvirna steklenica tega olja naravno-rmene barne po K 1'40, bele barve K 2.

Trskino železnato jetrno olje.

Trskino jetrno olje se železnim jodcem.

Raba tega olja je posebno priloga-
ljiva otrokom in dečkom, ki so nervozni
in nežne narave.

S tem oljem se ozdravejo v kratkem
času in z gotovostjo vse kostno bolezni,
žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem
kem. laboratoriju predno se napolnijo steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim č.-
odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofolettijeva pijača iz kin e in železa

najboljši pripomoček pri zdravljenju s trsknim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

Anton Ivanov Pečenko, Gorica

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin
iz lastnih in drugih prizna-
nih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpo-
šilja po železnici na vse kraje
avstro-ogerske monarhije vsod-
nih od 56 l naj. Na zahtevo
pošilja tudi uzoce.

Zaloga piva

„Delniške družbe združenih
pivovaren Zalec-Laški Trg
in plzenskega piva „pra-
zdroj“ iz sloveče češke „Me-
ščanske pivovarne“.

Zaloga ledu, katerega se od-
daja le na debelo od 100 kg. napej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.